



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Censvræ Et Invektivæ  
Ex Mvltis Aliqvot In Sanctos Patres Et Ecclesiæ Doctores,  
In DD. Scholasticos Tam Antiqviores Qvam Recentiores,  
Nominatim In Primarios Societ. ...**

**Bivero, Pedro de**

**Antverpiae, 1641**

Capvt Qvartvm. Receptissimas Doctorum sententias traducit, & censurat  
velut erroneas, & paradoxas.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73756)

tis horrent, quando audiunt totum omnino quod boni sumus & erimus pendere ex benigna erga nos voluntate Dei. *tom. 3. col. 991.*

27. Qui rationem datæ gratiæ, opera moraliter bona, quæ nulla sunt, dispositiones nescio quas, & conatus hominum quantum in ipsis est, esse volunt, vtrum non in fabulas

vanitatis abeant, ipsi spero considerate dignabuntur. *tom. 3. col. 1000.*

28. Quid huiusmodi moralium trutinatores operum aliud faciunt, quam quod non solum Augustinum deceptum, sed Apostolum ipsum fallacem, aut falsum esse declarant? *tom. 3. col. 1002.*

## CAPVT QVARTVM.

Receptissimas Doctorum sententias traducit, & censuratur velut erroneas, & paradoxas.

1. **M**ulti philosophicis magis hac de re disputationibus, & cogitationibus, quam Ecclesiasticæ doctrinæ regulis assuefacti, ad amissam omnem boni faciendi libertatem, & incumbentem humano generi peccandi necessitatem, quasi ad Manichæum spectrum exhorrescunt. *tom. 2. col. 493.*

*Nihil hic à Christiana mente alienum faciunt, qui ad ineuitabilem illam peccandi necessitatem exhorrescunt.*

2. Nugæ, delirium, insania, error, impietas, contraria Christianorum sensui, Scripturis, & fidei, quod infidelium sit vlla vera virtus, vel opera sine peccato, iuxta Augustinum, & Concilium Araucanum. *tom. 2. col. 627.*

*Hanc propositionem: Omnia opera infidelium sunt peccata, damnauit Pius V. & Gregorius XIII. Horum ergo Pontificum decreta nugæ, delirium, insaniam, errorem, impietatem vocat.*

3. Quasi cum Atheis, vel cum iis, qui cum Deo bellum iurauerunt, de absurditatis, & immanitatis palma contenderent; ita nullum crudelitatis genus ab vilo tyranno excogitatum fuit, quod non Deum in creaturam suam innocentem exercere posse docuerunt. *tom. 2. col. 884. Vide ibidem sequentia.*

4. Eodem argumento palpabilem malorum, si puræ naturæ sint, cogimur ad diuersas impietates, ad blasphemiam in Deum, ad Manichæismum. *tom. 2. col. 945.*

*Ergo iuxta Iansenium ad ista cogimur ex communi DD. sententia, & Pontificum decretis admitterentium puram naturam.*

5. Scholastici asserentes licitum esse operari ex intentione honestatis moralis, Stoicismum resuscitant. *Index tom. 2. tit. Stoicismus.*

6. Status naturæ puræ possibilitatem astruentes Manichæis suffragantur, cum Atheis de immanitatis & absurditatis palma concertant, Dei prouidentiam euertunt, Dei iustitiam funditus exinaniunt, in varias hæreses, & blasphemias incidere coguntur. *ex indice tom. 2. tit. Natura.*

7. Quo fit, ut satis mirari nequeam tantum seruitutis istius, ac liberatricis gratiæ (sæpe necessitatis) in lucubrationibus Scholasticorum silentium, ut quasi noua demonia annuntiari putent, quando hæc doctrina pro palatur. *tom. 3. col. 106.*

*Libera necessitas? Verè noua demonia, aut chimæra potius.*

8. Quantum arcticus polus ab antarctico, ita ratio libertatis quam Augustinus docet à Recentiorum libertate differt. *tom. 3. col. 647.*

9. In primo & secundo hallucinationis capite tam euidenter, atque enormiter tenentur, ut si de industria aberrasse voluissent, non potuissent studio deliberato grauius, & in scopulos periculosiores impingere. Cum enim propter inlitas philosophiæ suæ opiniones ab Augustino valde discrepantes cernere non possent, quid sibi Augustinus in illo discrimine vellet, sententiam precipitantes, partim obiectiones aduersariorum pro responcionibus Augustini, partim errorem hæreticorum pro doctrina sancti Doctoris arripuerunt. Ex quo factum est, ut in istis torius machinæ cardinibus hallucinantes adiutorium stantis hominis, pro adiutorio lapsi, & contra; arcticum videlicet polum pro antarctico acceperint. *Parall. col. 1139.*

10. Eodem modo hallucinantur conquirenter Suarez, Bellarminus, Valquez. *Parall. col. 1140.*

11. Hæc docuit Augustinus (nempe de transiptione originalis peccati per concupiscentiam, vt *Islam & totam causam*) vt doctrinam Catholicam: hæc si vera non sit, vana, fallax, falsa est eius de Pelagianis victoria, & tredecim libri Augustini funditus euertuntur. *tom. 2. l. 1. de nat. lapsæ cap. 11. 12. & 14.*

12. Nihil ab Augustini mente alienius, & in doctrina eius absurdius, & principis eius repugnantius excogitare potuerunt. Nempe de pacto, quo mediante transfusum sit originale. *tom. 2. lib. 1. de statu nat. lapsæ col. 210.*

13. Vanum est & stultum (*Christum*) pro talibus (*reprobis*) saluandis seriâ voluntate pati, ac mori. *tom. 3. col. 389.*

14. Adiutorium purè sufficiens ad gratiam naturæ pertinet, lapforum reparationi inutile, & perniciosum. imò asseri non potest post lapsum, nisi maiori hallucinatione, quàm Pelagianis, sublato originali peccato, naturæ vires illas esse fateamur. *tom. 3. col. 254.*

15. Qui aliam gratiam Christi, quàm efficacem asserit, nouum genus gratiæ procedunt; quod nec D. Augustinus, nec vllus post illum Latinorum Patrum, nec D. Thomas, vel vltiorum Theologorum aliquis agnouit; nec Ecclesia in vllis Conciliis generalibus, aut Prouincialibus approbatâ: neque verò agno-

scere potuit, nisi principia quibus ipsa per antiquos Patres Christi gratiam defendit, funditus euertat. *tom. 3. col. 213. & 251.*

16. Gratia sufficiens è diametro repugnat medicinali adiutorio Christi: nam primâ integritatem naturæ humanæ restituit, omne meritum, & præmium dominatrici libertati vindicat, vnoque verbo Christo oclamatur: Recede à nobis, non opus est tuo medicinali remedio, sibi sumus. *tom. 3. col. 134.*

17. Qui gratiam sufficientem ponunt, efficacem tollunt; peius ipsis Pelagianis hallucinantur. *tom. 3. col. 254.*

18. Tale adiutorium gratiæ Pelagianicum est, & tale admittebant Semipelagiani, & tamen vt hæretici proscripti sunt. *tom. 3. col. 252.*

CAPVT QVINTVM.

Censuræ Iansenij in Thomistas.

1. Prædeterminatio physica profusè destruit totam illam differentiam gratiæ Adami, & Christi, seu adiutorij sine quo non, & adiutorij quo fit opus: quam tamen Augustinus firmitimè stabiliiuit, & velut immobilem basim totius doctrinæ suæ posuit. *tom. 2. col. 581.*

2. Prædeterminatio illa physica destruit profusè magnam illam libertatem, & bene viuendi potestatem, quam Augustinus, Pontifices, & Concilia nos in Adamo amisisse testantur. .... Quòd si tunc per physicam prædeterminationem debebat fieri effectus, quemadmodum Auctores eius tradunt; iam funditus illa doctrina Augustini, & Conciliorum labefactata corrueat. *tom. 2. col. 182.*

3. Ex quibus omnibus perspicuè ostenditur, nihil capitalius principiis Augustini, nihil quod eius doctrinæ magis ex diametro repugnet, effingi posse, quàm quòd Adami adiutorium in physica illâ prædeterminatione situm fuerit: vt sanè non temerè dici posse videatur, quòd Auctores, qui prædeterminationem illam physicam ad statum etiam integrum Adami & Angelorum extendunt, toto ostio ab Augustini principiis aberrauerint. *tom. 2. col. 582. & 583.*

4. Qui medicinalem Christi Saluatoris gratiam sic defendere conantur, vt eam in talem prædeterminationem physicam transferent, omni statui hominum necessariam;

magis profectò Aristotelici, quàm Augustiniani sunt; nam talis prædeterminatio sic assera non solum nullo testimonio eius (*Augustini*) probari potest; sed potius vniuersam doctrinam eius, innumeris locis traditam, inexplicabili confusione conturbat. tollit enim differentiam integræ, læsæque voluntatis, tollit necessitatem duplicis adiutorij. .... tollit, obscuratque veram radicem necessitatis gratiæ medicinalis; nec sinit intelligere veram naturam eius. .... Denique cogitur inferre non exiguam vim Scripturis sacris. *tom. 3. col. 821.*

5. Quæ ratio. .... indicat prædeterminationem physicam, tamquam gratiam eo modo, & latitudine ad omnes humanæ naturæ status dilatam ab Augustini sensibus esse remotissimam, & potius vi humanæ philosophiæ, quàm Augustinianæ Theologiæ expressam, & inuentam esse. *tom. 3. col. 822.*

6. In omnibus istis, ac similibus testimoniis (*Augustini*) non est vnus apex, qui hoc significet, per huiusmodi prædeterminationem ex philosophia profectam effici (& paucis interiectis concludit) apertam vim inferri testimoniis Augustini, quibus sententiam illam suam asseritam volunt. *tom. 3. col. 819.*

*Auctores qui hic à Iansenio sugillantur. aciem habent. ipsi pro se loquantur.*